

RESOLUCIÓ DE LA SINDICATURA DE GREUGES

QUEIXA RELATIVA AL DRET A UNA BONA ADMINISTRACIÓ (GESTIÓ I RECAPTACIÓ)

ANTECEDENTS

Descripció dels fets objecte de la queixa

En data 18 de desembre de 2022, el ciutadà va presentar una queixa en aquesta Sindicatura en què exposava el següent:

- El mes d'octubre del 2022, va rebre una provisió de constrenyiment relativa a una sanció en matèria viària de la qual manifestava no haver rebut notificació prèvia.
- En data 12 d'octubre de 2022 va presentar un recurs contra la provisió de constrenyiment esmentada, al qual, en data de presentació de la queixa, no havia rebut resposta.

Actuacions fetes

Admesa a tràmit la queixa, la Sindicatura va iniciar la instrucció de l'expedient. Va estudiar els fets i la legislació aplicable, amb la finalitat de valorar si s'havien aplicat els **principis de bona administració** per a la salvaguarda dels drets fonamentals a la ciutat.

Després d'examinar el contingut de la queixa i la documentació aportada per la persona interessada, es va considerar convenient dirigir-se a **l'Institut Municipal d'Hisenda** per tal de conèixer les intervencions realitzades en relació amb la queixa presentada.

El dia 10 de gener de 2023, es va sol·licitar a aquest organisme la informació necessària per a l'estudi de la queixa.

Resposta dels òrgans afectats

El dia 6 de febrer de 2023, aquesta Sindicatura va rebre la informació sol·licitada. L'escrit exposa la tramitació donada a l'escrit presentat pel ciutadà.

CONSIDERACIONS

1. La sanció imposada

L'Institut Municipal d'Hisenda informa que la provisió de constrenyiment inclou la sanció per infracció de trànsit amb número d'expedient 2022SACG0410XXX.

No s'aporta cap altra informació respecte a això, atès que l'objecte de la queixa no versa sobre la sanció imposada.

2. La notificació de la sanció

És doctrina reiterada del Tribunal Constitucional (entre altres, les sentències 157/2007, de 2 de juliol; 54/2003, de 24 de març, i 145/2004, de 13 de setembre) **que cal garantir el dret de defensa i el dret de ser informat de la infracció corresponent en els procediments administratius sancionadors**, d'acord amb l'article 24 de la Constitució espanyola.

L'exercici d'aquests drets pressuposa notificar degudament a la persona implicada la incoació del procediment, perquè només així podrà exercir l'efectiva possibilitat de defensa davant la infracció que se li imputa abans que l'Administració prengui una decisió definitiva.

Per aquesta raó, existeix una constant i reiterada jurisprudència que diu que sempre que sigui possible **ha de practicar-se la notificació en el domicili de l'interessat i, només en darrer terme, recórrer a la notificació edictal**. En aquest sentit, és exigible a l'Administració una especial diligència perquè garanteixi i possibiliti al ciutadà l'exercici dels seus drets, de la mateixa manera que li exigeix les seves obligacions.

Les notificacions de les denúncies per infracció de trànsit tenen la seva pròpia peculiaritat segons l'article 89 i següents del Reial decret legislatiu 6/2015, de 30 d'octubre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei sobre trànsit, circulació de vehicles de motor i seguretat viària (LSV), que estableix que les denúncies, en principi, es

lliuraran en el mateix acte, és a dir, en mà. Si això no és possible, la notificació es pot fer en un moment posterior sempre que concorri alguna de les circumstàncies previstes a l'article 89.2 de la LSV.

L'article 90 de la LSV disposa que aquestes notificacions s'han de fer a l'adreça electrònica viària i que, si la persona denunciada no en té, s'haurà de fer al domicili que hagi indicat en el procediment i, si no n'hi ha, al domicili que consti als registres de l'organisme autònom Prefectura Central de Trànsit.

El punt 3 d'aquest article, en relació amb el supòsit que la notificació es faci arribar al domicili de la persona interessada, disposa que, si no hi és i ningú no se'n fa càrrec, s'ha de deixar constància d'aquesta circumstància en el procediment sancionador, juntament amb el dia i l'hora en què es va intentar, i s'ha de tornar a fer en els tres dies següents. Si tampoc no és possible el lliurament, s'ha de donar per acomplert el tràmit i s'ha de publicar en el Butlletí Oficial de l'Estat (BOE). Transcorregut el període de vint dies naturals des de la publicació de l'anunci de notificació en el BOE, s'entén que aquesta notificació ha estat feta i es dona per acomplert el tràmit.

Així mateix, els articles 109 i següents de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària (LGT), contenen pronunciaments anàlegs en relació amb el procediment de notificació. L'article 167 del mateix text fixa els motius d'oposició contra la providència de constrenyiment, entre els quals hi ha la falta de notificació de la liquidació.

Doncs bé, arran de la intervenció de la Sindicatura de Greuges de Barcelona, l'IMH va revisar l'expedient sancionador i va constatar que la notificació de la denúncia es va intentar practicar de manera personal d'acord amb el que disposa la normativa vigent, al domicili de notificacions que consta al registre de la Direcció General de Trànsit (DGT), en dates 10 i 14 de juny de 2022, amb el resultat d'"impossible lliurament - manca de dades" (manca la indicació de la porta) i la publicació edictal posterior al butlletí corresponent.

No obstant això, es va comprovar que el domicili fiscal del vehicle infractor que consta als registres de la DGT i el domicili d'empadronament de l'interessat, és aquest mateix, però amb la indicació de la porta, en aquest cas "1", de manera que s'hauria d'haver intentat una nova notificació de la denúncia amb les dades completes de l'adreça.

Per aquesta raó, en data 19 de gener de 2023, l'IMH ha emès una proposta de resolució de les instàncies presentades en data 12 d'octubre de 2022, per a **l'anul·lació d'aquest expedient sancionador i la devolució de les quantitats indegudament ingressades amb els interessos que puguin correspondre**, en què

recorda a la persona interessada l'obligació legalment establerta de mantenir actualitzades les dades domiciliàries als registres de la DGT.

3. La revisió d'ofici

Primerament, aquesta Sindicatura vol agrair a l'IMH la celeritat en revisar l'expedient objecte de queixa i en l'emissió de la proposta de resolució, per la qual s'anul·la la sanció corresponent a l'expedient sancionador. Des que la Sindicatura va demanar la informació a l'IMH fins que es va emetre la proposta van transcórrer nou dies.

Quant a la revisió d'ofici, convé recordar que les administracions públiques tenen la potestat de revocar els actes administratius que han dictat prèviament mitjançant l'emissió d'un nou acte, modificant-ne el contingut, substituint-lo o, simplement, eliminant-lo.

El procediment de revocació previst a l'article 109 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu de les administracions públiques (LPACAP), consisteix en el fet que l'Administració rectifiqui un acte desfavorable o de gravamen sempre que aquesta revocació no constitueixi una dispensa o una exempció no permesa per la llei, ni sigui contrària al principi d'igualtat, a l'interès públic o a l'ordenament jurídic.

Així, en virtut d'aquesta rectificació, l'Administració anul·la i deixa sense efecte l'acte dictat en benefici de la persona administrada. Suposa, en definitiva, que l'Administració el retiri de manera definitiva mitjançant un altre acte de signe contrari, com ha estat el cas objecte de supervisió.

4. La manca de resposta als escrits presentats

El ciutadà, al seu escrit de queixa, exposa que sense haver rebut resposta a les seves al·legacions li va ser embargada la quantitat corresponent a la sanció, sense descompte i amb els recàrrecs corresponents.

Com s'ha comentat anteriorment, l'anul·lació d'aquest expedient sancionador comporta la devolució de les quantitats indegudament ingressades amb els interessos que puguin correspondre.

Cal considerar que els recursos administratius són actes mitjançant els quals se sol·licita la revocació o la reforma d'un acte administratiu previ, i esdevenen una garantia de la ciutadania davant l'actuació administrativa.

Així, un cop s'ha produït un acte administratiu a través del procediment corresponent, l'ordenament jurídic reconeix als destinataris de l'acte la possibilitat d'impugnar-lo davant la mateixa administració pública que ha dictat l'acte (o, si escau, davant els tribunals de la jurisdicció contenciosa administrativa).

El ciutadà, en data 12 d'octubre de 2022, va interposar dos recursos d'alçada (amb efectes de reposició) contra la provisió de constrenyiment. Al·legava manca de notificació de la sanció imposada. Aquest és un dels motius d'oposició a la provisió de constrenyiment previstos a l'article 167.3.c de la LGT.

En primer lloc, val a dir que **la interposició del recurs de reposició no suspèn l'execució de l'acte impugnat ni de la sanció** (art. 96 de la LSV).

Tanmateix, volem recordar que l'article 46 de la Llei 1/2006, de 13 de març, de règim especial del municipi de Barcelona, regula el recurs d'alçada davant l'alcaldia contra els actes d'aplicació dels tributs i ingressos de dret públic (com són les multes i sancions), al qual resulta aplicable el règim del recurs de reposició de l'article 14 del Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, pel qual s'aprova el text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals (TRLRHL).

L'article 14.2.l de la norma esmentada disposa que aquest recurs s'ha de resoldre en el termini d'un mes comptat des de l'endemà de la seva presentació.

Doncs bé, tenint en compte que els recursos van ser interposats en data 12 d'octubre de 2022 i que la resolució estimatòria no es va dictar fins al 19 de gener de 2023, amb posterioritat a la intervenció d'aquesta Sindicatura, hem de concloure que el termini de tres mesos transcorregut entre la data de presentació del primer recurs i l'emissió de la proposta de la resolució **no és excessiu però sí evitable**.

Aquesta Sindicatura no desconeix el gran volum d'expedients sancionadors que tramita l'IMH i, malgrat les mesures per a la millora contínua que es van implementant progressivament en els àmbits organitzatiu i tecnològic, en determinades ocasions no és possible complir els terminis establerts per la normativa. És per això que l'IMH revisa constantment els seus processos, per tal de reduir el terminis de resolució.

Tanmateix, aquesta institució no pot perdre de vista que l'accés a l'Administració és la porta d'entrada per a l'exercici dels drets i deures de la ciutadania.

En aquest punt, cal recordar que entre els principis generals d'actuació de les administracions públiques recollits en l'article 3 de la Llei 40/2015, de règim jurídic del sector públic, hi figura el de prestar un servei efectiu a la ciutadania i el d'agilitzar els

procediments administratius i les activitats de gestió. En aquest mateix sentit es pronuncia l'article 21 de la Llei catalana 26/2010, de 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya.

El **principi de bona administració** i l'eficàcia dels serveis públics es recullen a l'article 41 de la Carta de drets fonamentals de la Unió Europea, als articles 9.3 i 103 de la Constitució espanyola, i a l'article 3 de la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, del règim jurídic del sector públic administratiu comú. Aquests drets impliquen disposar d'una Administració que presti el màxim nombre de serveis amb els millors estàndards de qualitat, respectant els drets i interessos legítims de la ciutadania, i que sigui capaç de resoldre els problemes de manera àgil i eficaç.

Així mateix, la Carta europea de salvaguarda dels drets humans a la ciutat, aprovada l'any 2000, esmenta en l'article XXIII, amb referència a l'eficàcia dels serveis públics com a indicatiu d'una bona administració, que les autoritats locals han de garantir l'eficàcia dels serveis públics i la seva adaptació a les necessitats de les persones usuàries.

DECISIÓ

D'acord amb el que disposen l'article 143 de la Carta municipal de Barcelona i el reglament que regula la Sindicatura de Greuges de Barcelona, aquesta institució té com a missió valorar si s'ha produït un greuge. Considerats els fets i les normes aplicables, conclou que, en aquest cas, **l'actuació de l'Institut Municipal d'Hisenda ha estat ajustada a dret, però no eficaç** pel que fa a la resolució del recurs de reposició.

Això no obstant, aquesta Sindicatura emet la decisió següent:

- **Recomanar a l'Institut Municipal d'Hisenda** que continuï treballant en la implementació de mesures tècniques i organitzatives per donar compliment als terminis legals de resolució en els procediments sancionadors.

Aquesta resolució es comunicarà a l'òrgan municipal competent, se'n donarà compte al Plenari del Consell Municipal en l'informe anual reglamentari i s'informarà la persona interessada del seu contingut.